

Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

Hans Thomissøn: Den danske Psalmebog

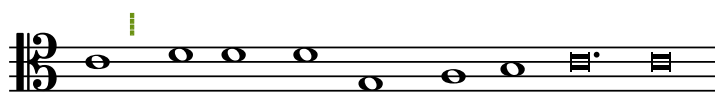
Den signede dag, som vi nu se

[316v]

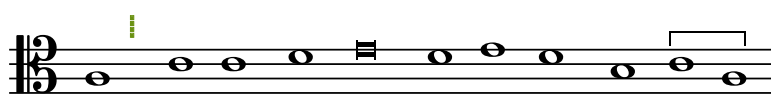
II. Den gamle Christelige
Dageuise. Den signede dag som
wi nu see *etc.*

Den sig - ne - de dag som wi nu see/

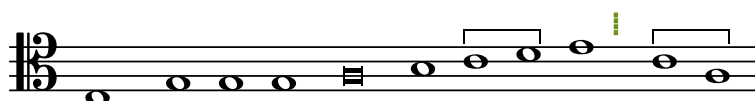
ned til oss aff Him - me - len kom - me/

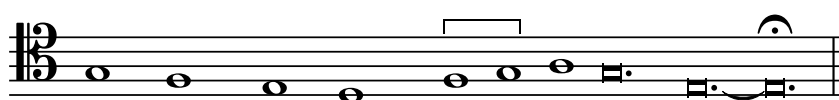
Gud liu - ser for oss io len - ger oc meer/

oss al - le til glæ - de oc from - me/

Gud la - de oss ic - ke skee i dag/

huer - cken last skam el - ler vaan - de.

Den signede dag som wi nu see/
 ned til oss aff Himmelen komme/
 Gud liuser for oss io lenger oc meer/
 oss alle til | glæde oc fromme/
 Gud lade oss icke skee i dag/
 huercken last skam eller vaande.

Den signede dag den signede tid
 Vor Herre hans fødzels time/
 Da kom der Liuss aff Himmelen ned

317r

Saa vijt offuer Verden at skinne/
Det liuser for oss euindelig/
Nu oc foruden all ende.

Gud Fader Søn oc den hellig Aand/
Met alle sine Engle skare/
Beuare oss i dag oc allen stund
Fra alskens Dieffuelens snare/
Fra all den affuind hand til oss bær
Vor Siel oc lifff til fare.

Det Kaarss vor Herre hand bar for oss
For vore Synd oc icke for sine/
Det setter ieg i dag mellem Dieffuelen oc mig/
Jeg meener Guds verdige pine/
Det blod der ned paa Kaarssit rand
Det slycker vd synder mine.

317v

|Vaar alle de træ i Verden er
Løff gress oc Sand paa haffsens bonde/
Haffde de maal oc kunde de tale
Oc siunge met Engle stemme/
Da kunde de aldrig til fulde loffue
Jesum Mariæ Søn den rene.

Den lille Fuel hand fluer saa høyt
Oc Værit bær vnder hans vinger/
Det er fuld ont met liden mact
Mod høye bierg at springe/
De strømme de rinde saa frydelig
Op vnder de grøne Linde.

Dagen hand er aldrig saa lang
At afftenen maa wi io vente/
Liffuit det endis met dødsens tuang/
Huem det vil rettelig betencke
Wi bliffue vdt fuss oc graffuen giøris trang/
O Guds Røst i den

Oss følger ingen anden ende.

Da giffue det Gud wi haffue saa tient
J Verden vel til maade/
J troen at wi Guds Søn haffue kient
Saa wi miste icke Guds naade/
Naar verden haffuer oss sin bag tiluent
At wi da faa euig Bade.

Naar wi skulle til vort Fæderne Land/
Oc skillies ved dette ælende:

318r

|Da befaler ieg Gud min Siel i haand/
J himmerigis glæde at sende.
Gud Fader Søn oc den hellig Aand
Hand giffue vort maal god ende.